

מסורת הש"ס

(א) ע"י פירוש לקמן ד' ד"ה
שנינו: (ב) וכלה פירש
לקמן (ג) ובי ענין
ענין שלם ה' דכתיב ויהי
עוף (ד) וכלה (ה) חנוכה
והוא משה: (ו) לקמן
(ז) וכלה (ח) וכלה
(ט) ע"י (י) וכלה (יא) וכלה
משה: (יב) וכלה משה
ונפש עשה למי לא נחלה
במדין ע"י משה: (יג)

תורה אור השלם

1. איש ר' ברוך וינב
בן כל דגושלים אחריו
ואתה עוף ונע ולא ירא
אלהים: וברם כה ית
2. כי יבעל בחור בתולה
יבעול ע"י ומשה וקמן
על כלה ויש ע"י
אלהים: ישעיהו כה

הנהגות הב"ח

(א) סתני ומתקני את
קולו המס: ר"ב ע'
משה: דף ה ע"א
(ב) שם וכל מקראות
המש' וע"י: (ג) ג' נב'
דמקל לה ואמר אבי
שכרתי כ' לא חרב מעינה
ממעין ש"ל חתלה:
(ד) ש"י ד"ה ש"ל
שקפה: (ה) ד"ה שחנה כ'
דקדרי לא יפנה אדם
אחרי המים כ' אלמה ית'
ל' חרב מפניו ור"ש
לא חרב תריונה אחר
ממעין ש"ל לה בחילה
ל' ור"ש:

גליון הש"ס

סתי' ובשביעית כ'
מכ"י: ע"י לקמן ד' ד'
פ"י חס' ד"ה מרביעין:

מוסף רש"י

ענינו: עול פניו כמו
(תפנית י') ע"י ענין ועמד
בחסה: וקמן ד' ד' ח'
(ו) וכלה ח' לא חס' שם חס'
לשקת הפת: (ז) וכלה ח'
ומציינן את הקברות:
שענין סתנים על הקברות
כפי דלמך נמרוה: (ח) וכלה
ס' ס' קברות כפי
דמור סתנים: כ"י ש"ל
ל' חס' חס' חס' חס'
(י) וכלה ח' חס' חס' חס'
המים מאילן לאילן:
ד"ה כשה בית השלחן:
דפסדא יתירא חס' חס'
(יג)

משקין בית השלחן פרק ראשון מועד קטן ב.

בית השלחן במועד ובשביעית בין ממעין
שיצא בתחילה בין ממעין שלא יצא בתחילה
יבאל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי
הקילון יואין עושין ענינו לגפנים ר' אלעזר
בן עזריה אומר אין עושין את האמה בתחילה
במועד ובשביעית וחכמים אומרים יעושין
את האמה בתחילה בשביעית ומתקנין את
המקוללות במועד (א) ומתקנין את קלקולי
המים שברשות הרבים וחוטטין אותן ומתקנין
את הדרכים ואת הרחובות ואת (ב) מקוות
המים ועושין כל צורכי הרבים (ג) ומציינן את
הקברות ויוצאין אף על הכלאים (ד) השתא
יש לומר ממעין שיצא בתחילה דאמי
לאינפולי משקין ממעין שלא יצא בתחילה אי
דלא אתי לאינפולי מיבעיא אמרי אצטריך אי
תנא מעין שיצא בתחילה הוה אמינא הכא
הוא דבית השלחן אין בית הבעל לא משום
דאמי לאינפולי אבל מעין שלא יצא
בתחילה דלא אתי לאינפולי אימא אפילו
בית הבעל גמי קא משמע לן לא שנא מעין
שיצא בתחילה ולא שנא מעין שלא יצא
בתחילה בית השלחן אין בית הבעל לא
ומאי משמע דהאי בית השלחן לישנא
דצחותא היא דכתיב ואתה עוף ויגע
ומתרגמין ואת משלחי ולא ומאי משמע
דהאי בית הבעל לישנא דמיתבתא היא
דכתיב כי יבעל בחור בתולה ומתרגמין
ארי כמה דמיתבתא עולם עם בתולתא
יתיתבון בגיין בניין מאן תנא דפסידא אין
הרווחה לא ואפילו במקום פסידא מיטרח
גמי לא מרחינן אמר רב הונא ר' אליעזר בן
יעקב היא דתנן ר' אבי אליעזר בן יעקב אומר
מושכין את המים מאילן לאילן ובלבד שלא
ישקה את השדה כולה אימור דשמעת ליה
לרבי אליעזר הרווחה דלא מירחא במקום פסידא מי שמעת ליה אלא אמר
רב פפא הא מני רבי יהודה היא דתנא מעין היוצא בתחילה משקין
ממנו אפילו שדה בית הבעל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אין
משקין אלא שדה בית השלחן שחורה רבי אלעזר בן עזריה אומר לא
לגיתו ולחורבתו בחולו של מועד מאי חרבה אילמא חרבה ממש למה
לי דמשקי לה (א) אמר אביי שחרבה ממעין זה ויצא לה מעין אחר רבי
אליעזר בן עזריה אומר לא כך ולא כך לא שנא חרב מעינה ולא שנא
לא חרב מעינה מעין שיצא בתחילה לא וממאי דלמא עד כאן לא קאמר
רבי יהודה בית השלחן אין בית הבעל לא אלא מעין שיצא בתחילה
דלמא

לרבי אליעזר הרווחה דלא מירחא במקום פסידא מי שמעת ליה אלא אמר
רב פפא הא מני רבי יהודה היא דתנא מעין היוצא בתחילה משקין
ממנו אפילו שדה בית הבעל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אין
משקין אלא שדה בית השלחן שחורה רבי אלעזר בן עזריה אומר לא
לגיתו ולחורבתו בחולו של מועד מאי חרבה אילמא חרבה ממש למה
לי דמשקי לה (א) אמר אביי שחרבה ממעין זה ויצא לה מעין אחר רבי
אליעזר בן עזריה אומר לא כך ולא כך לא שנא חרב מעינה ולא שנא
לא חרב מעינה מעין שיצא בתחילה לא וממאי דלמא עד כאן לא קאמר
רבי יהודה בית השלחן אין בית הבעל לא אלא מעין שיצא בתחילה
דלמא

ש"י ר' יהודה מירחא יתירא אלמא מתני' ר' יהודה היא דהא רבא"ע ל"ש חרב מעינה ממעין ש"ל לה בתחילה ול"ש לא חרב תריונה אחר:
דלמא

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ו מהלכות
י"ט הלכה ג ופ"א
מהלכות שמיטה הלכה ח
סנה לאין ע"י וע"י דנען
ב טו"ש ח"מ פ"י מקל
פ"א:
ב ב מ"י פ"ו מהלכות י"ט
שם טו"ש שם פ"א:
ג ג מ"י פ"ו מהלכות י"ט
הלכה ג טו"ש שם פ"א:
ד ד מ"י פ"ו מהלכות
שמיטה הלכה ט:
ה ה מ"י פ"ו מהלכות
י"ט הלכה ג טו"ש:
שם פ"א:
ו ו מ"י שם פ"ו הלכה י
טו"ש שם פ"י מקדמ
פ"א:
ז ז מ"י שם טו"ש שם
פ"א:
ח ח מ"י פ"ו מהלכות י"ט
הלכה יא:
ט ט י מ"י שם הלכה ג
טו"ש שם פ"י מקל
פ"א:
י י מ"י שם טו"ש שם
פ"א:

רבינו הגנאל

משקין בית השלחן
במועד ובשביעית בין
ממעין שיצא בתחילה
ובין ממעין כ' ומקנין
השתא יש לומר בפעין
שיצא בתחילה דחיישין
דלמא אתי לאינפולי
ובני ליה אחרת משקין:
ממעין שכבר יצא ויתקן
ועמד ביכעא: ופרקינן
לאצטריך לאשתקין
דאמי ממעין ישן דליכא
חששא דלמא נטיל ובני
ליה: [ואין משקין אלא
בית השלחן: שכן נטעין
צמאין למים: לשלחן
שלהם: כדמרגמין: ורוא
ע"י: משלה: אבל בית
הבעל: שכבר גדל ורשעו
שישיר: בקרקע: כמו
בעל באשתו: כדכתיב
הולידה והצמיחה: בין
ממעין שיצא בתחילה ובין
ממעין שלא יצא בתחילה
אין משקין שדה הבעל:
ואמרינן: מאן תנא דחייש
לפסידא דבית השלחן כ"י
ש"ל ופסידו ויבישו והתיר
להשקותה: ואפי' הכי לא
התיר אלא דבר שאין בו
טורח: אבל להשקות ממי
גשמים ויוצא בתי שיש
טורח בתי לא התיר: אמר
רב הונא ר' אליעזר בן
יעקב היא: דתנן ר' אליעזר
בן יעקב אומר מושכין
מים מאילן לאילן אבל
לא ישקה את כל השדה:
ודחינן: אימור דשמעת לר'
אליעזר דלא שרי: הרווחה:
דמקמי לא ישקה את כל
השדה: אבל שלא להטות
במקום שיש פסידא מי
שמעת ליה: וכן רב פפא
ואוקמה לר' יהודה: דמי
אין משקין ממעין היוצא
בתחילה אלא שדה בית
השלחן שחורה: ומקנינן
אי חרבה למה לי השקה:
אליעזר כ"י חרבה דקטני:
חרב מפניו יצא לה מעין
אחר כחלה:

